

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
31,78+ 2,22 (GST) = 34 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À dé lai
convenu

**Telefon: (416) 530-4222
Fax: (416) 530-0069
E-mail: abrezina4222@rogers.com
satellite1-416.com@satellite1-416.com
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 4.

(258)

Vol. 12.

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com

Thursday,

February 21,

2002

Povídání o olympiádě

S olympiádami je to jako s islandskými gejzíry. Přicházejí pravidelně, vždy jsou mohutné. Očití svědci tvrdí, že jsou největší a nejkrásnější. Většinou je předchází nějaký ten skandál. Obyčejně pak při zahajovacím ceremoniálu rozhodčí a závodníci slíbí na svou čest, že budou rozhodovat a závodit poctivě a že nepoužijí dopingu. Pak se hodně diskutuje o tom, proč tomu tak nebylo, ale že již příště to bude jiné a nějakého závodníka či rozhodčího pošlou pro výstrahu domů. Nakonec si přeje jen poplácat se po ramennou, že jsme to zvládli, že zvítězili ti nejlepší, ale že nebylo důležité zvítězit, ale zúčastnit se. Rozdělí se medaile, olympijský oheň zhasne a máme zase na klid nárok až do příští olympiády.

Spokojeni jsou závodníci, pořadatelé, televizní společnosti, firma Coca-Cola, banky, které vydávají kreditní karty i televizní diváci, kteří kreditní karty nemuseli vytáhnout z peněženky a v teple domova měli vše jako na dlani. Spokojenost je na všech stranách.

Pro jistotu bych zavedl několik dalších disciplin jako nejdelší interview s nejméně významným funkcionářem (velkou šanci by měla CBC). Zde by se kromě času (jak dlouho trvalo interview) hodnotilo i to, jak dlouho je dotyčný funkcionář mimo službu. Další disciplinou by mohlo být, která televizní společnost dokáže udržet své vysílání etnicky nejčistší (CTV). Zde by se dávaly trestné body za každého cizího borce, který se jen na zlomek vteřiny mihne na obrazovce.

Mezi národy by se mohlo také soutěžit v tom, kolik která země vyše na OH novinářů, kteří jsou poprvé na stadionu a píšou o sportu, který ještě nikdy neviděli.

Zvláštní kategorii bych přidělil v soutěži tzv. mediálního krasobruslení: Jednotlivé novinářské asociace by soutěžily o to, komu se podaří dostat nějaký ten krasobruslařský skandál na první stranu. V případě rovnosti bodů by rozhodoval počet článků na straně dvě či tři.

Ledacos se totiž ve světě sportu stane a člověk, jak čas běží, se pomalu stává pamětníkem. Na vlastní oči jsem viděl, jak malý Maradona vyhrál souboji o vysoký míč s anglickým brankářem Shiltonem. Jenom jsem nepostřehl, že Maradona při tom jaksi použil ruku. Neviděl to ani rozhodčí. Marne se anglický gólmán rozčiloval. Branka platila, přestože záznam jasně ukázal, že Shilton měl pravdu.

Zbytečně chtěl Dominik Hašek ve finále Stanley Cupu, aby se rozhodčí podívali na videozáznam. Nepodívali se a Stanley Cup v roce 1999 putoval do Dallasu. Opět jsem si tohoto nedopatření nevšiml, ale z televizního záznamu to bylo jasné. Výsledek platil.

Na olympiádě a v krasobruslení tomu však může být zcela jinak. Rozhodčích je zde několik a ti mezi sebou ještě před zahájením soutěže dohadují strategii: „Když vy nám přihodíte nějaký ten bodík, my zase přimhouříme oči nad nějakou tou chybičkou.“ Jenže i to má svůj limit. Nechci říci, že rozhodčí jsou neúplatná neviňátka, ale možná, že šlo při letošním „krasobruslařském skandálu“ čistě o rozdílné pojetí dvou kultur. Zatímco rozhodčím, pocházejícím ze Západu připadala umělecky nejhodnotnější jízda kanadské dvojice Salé-Pelletier, rozhodčím z Východu se líbila více ruská dvojice Berežnaja-Sicharulidze. Z tohoto schématu však vybočila francouzská rozhodčí Marie-René Le Gougne. Ta se přiklonila na ruskou stranu. (Kdo zná trochu kulturní

Pokračování na poslední straně.

Večer s vůní heřmánku

Sylvia Galvánková

Foto: V. Kohoutová

Den se přehoupl přes svůj okraj a já byla na cestě do Toronta. Tma byla dokonalá, takže najít bydlení někde za Mount Pleasant se zdálo být poměrně složité. Vida, ani jsem se nenadala, a otvírají se dveře rodinného domku. „Bydlíme tady už sedmadvacet let...“ uvítala mě Sylvia. Po schodech, které vrzaly při každém našlápnutí, to ani nebylo nepříjemné. Na člověka dýchl zabydlený kousíček světa. Docela malinký kousek soukromí rodiny, jemuž ty schody přidávaly důvěrnou písničku. Teplá domova se tomu také říká v románech.

A skutečně, teplo domova pod lampou tě rázem jakoby objalo. Nikde ani stopy po moderních studených krásách z kovu, skla a vyblýskaného kamene. Malé místnosti vévodil velký stůl, opřený kratší stranou o stěnu. Po celé délce čelní zdi knihovna s narovnanými tituly snad ve všech jazycích. Většinou o výtvarném umění. Vévodila angličtina a francouzština. Doteky minulosti na Slovensku připomínaly černobílé fotografie v hladkých rámečcích. Babička a dědeček a tetička a maminka... Tváře na nich jsou ještě poměrně mladé.

Zavoněl heřmánkový čaj. Při té zimě je to to nejlepší. Sylvia usedá naproti a zprvu neví, co s rukama. Jsem zvědavá a budu se moc ptát. Zajímá mě, jak se dělají masky pro italskou komedii typu dell'arte, kterou bude Nové divadlo dávat prvního března. A jak jsi k té práci vůbec přišla, nemáš strach, že se to nepovede? A kostýmy děláš také? To je velké sousto.

„K výtvarné práci mám velice blízko,“ zní měkká slovenština hostitelky,“ vystudovala jsem obor kamenosochařství na Střední umělecko-průmyslové škole v Bratislavě, kam jsme se přestěhovali v mých devíti letech z Košic. Babička měla krám se starožitnostmi. Tam to všechno vlastně začalo. Zasněovala mě do tajů věcí a materiálů, s nimiž obchodovala. Tam bylo nádherných věcí,“ ukazuje Sylvia na protější stěnu, na které visí pozůstatky. Obrázky v rámečku ze slonové kosti, úlomky zrcadla, stříbrné dekorativní doplňky a porcelán připomínající vřelost původní domoviny.

Zprvu to byly práce jednoduché, jak už to u dětí bývá, později, když na lidové škole umění získala další vědomosti o barvách, materiálech a výtvarném produkování, přibývalo i na náročnosti. „Svět se se mnou pohnul, když mě v Paříži, kde jsem chtěla zkusit štěstí na vysoké škole výtvarného umění - a studium jsem

Pokračování na straně 3.

RADIO BOHEMIA lze poslouchat v Torontu a okolí na frekvenci 530 AM

a to od pondělí do pátku od půlnoci do jedné hodiny v noci.

Nezapomeňte, že pondělní vysílání je už v noci z neděle na pondělí.

Vysílání z pondělí na úterý začíná již ve 23:00 hod.

E-mail: radiobohemia@hotmail.com, tel.: 905-846-4563